

© Editura EIKON
București, Calea Vitan nr. 242, sector 3,
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național
al Cercetării Științifice din România (CNCS)

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României

ISBN: 978-606-711-298-6

Editor: Valentin Ajder

Luminița Cornea

UN PELERINAJ ÎN ȚARA SFÂNTĂ

**Volumul apare cu binecuvantarea și prefața
Î.P.S. Ioan Selejan, Mitropolitul Banatului**

Răduță, Raluca Andraș) - când părintele Dinu ne-a dus să ne închinăm și la mormântul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe din Lida, unde s-a încheiat pelerinajul nostru în Țara Sfânta.

A fost frumos, pentru că a fost Adevărat și adevărat pentru că a fost plin de Viață și toate împreună, pentru că am fost pe Cale. E atât de frumos să fii pelerin, pentru că mergi la izvoare cu apă vie, pentru că mergi să te întâlnești cu Hristos, pentru că urmezi dorul sfințeniei.

Slavă Lui Dumnezeu pentru toate!

Prof. Raluca Ioana-Andraș,
Colegiul Național „Mihai Viteazul”, Sfântul Gheorghe

Cuprins

ȚARA VISURILOR NOASTRE	5
Minunată este ideea de a păși în Țara Sfântă!	7
Am ajuns în Țara Bibliei (vineri 17 ianuarie 2014)	8
Mergem chiar la locul unde S-a botezat Iisus Hristos (sâmbătă 18 ianuarie 2014)	28
Mergem, mai departe, pe Drumul Crucii (duminică 19 ianuarie 2014).....	42
În acest loc sfânt, Iisus Hristos a plâns pentru necredința iudeilor (luni, 20 ianuarie 2014).....	58
Aici a împăcat Hristos pe Marta cu Maria, munca cu rugăciunea (marți, 21 ianuarie 2014)	71
Muntele Tabor rămâne imaginea unică a îndumnezeirii omului (miercuri, 22 ianuarie 2014)	92
Nazaretul este orașul Maicii Domnului (joi 23 ianuarie 2014)...	121
Bibliografie:	146
Însemnări ale pelerinilor	147

ȚARA VISURILOR NOASTRE

Încă din fragedă pruncie, când în vers de rugăciune și de colindă, mama ne povestea de Pruncul Iisus, născut din Preacurata Fecioara Maria în Betleemul Iudeii, pe buzele noastre se așeza sublima întrebare: „*Mamă, unde este Țara lui Iisus?*”

Vedem apoi în iconografia bisericească pe Hristos propovăduind mulțimilor, vindecând pe cei bolnavi, liniștind valurile mării, toate acestea adâncindu-ne tot mai mult dorința de a ajunge, cel puțin o dată, în Țara unde Hristos a venit Să aducă Lumină și Mântuire lumii întregi.

Citirea Sfintei Scripturi, de asemenea, stârnește dorința fiecărui credincios să ajungă pe acele locuri pe unde Dumnezeu umbla, pe aceeași cărare, cu pământeni, așa cum umblă cu Sfinții și Îngerii în Rai.

Ce țară de taină! Ce țară minunată! Ea pentru o vreme a luat chip de Rai. Orice credincios care se îndreaptă spre Țara lui Israel trăiește cel puțin o clipă de pregustare a bucuriei Raiului, căci acolo unde este Hristos, acolo este și harul bucuriei Raiului.

În această țară s-a revărsat preaplinul harului lui Dumnezeu, însă tot aici călătorul vede adâncul nerecunoștinței omului față de Fiul lui Dumnezeu, ajungând la Golgota, cea stâncă stropită cu Sângele Iubirii.

Profesoara dr. Luminița Cornea, fiică de preot, s-a născut într-o casă cu Sfânta Scriptură, unde bunul ei tată, din fragedă pruncie, i-a vorbit despre Hristos și Țara Lui, Țară pe care tatăl, Sfinția Sa, nu a apucat să o vadă, în zbulumata lui viață de preot, decât în duh și prin Evanghelie.

Ajunși aici, în Țara lui Iisus, cred că i-a aprins la Sfântul Mormânt o lumânare și s-a gândit cât de mult și-ar fi dorit și el să sărute Golgota-Stânca Pătimirii lui Hristos. Dânsa nu a plecat singură în Țara Sfântă, ci cu un grup de buni credincioși care s-au întors întăriți în credință și care la fiecare Liturghie, când preotul din fața Sfântului Altar rostește Evanghelia, pentru o clipă ei se simt la Locurile pe care le-au vizitat, umplându-și inima de bucurie sfântă.

Consemnările din această carte vor rămâne, într-un fel, un testament pentru fiii celor care sunt menționați ca și ei, cel puțin o dată în viață, să ajungă în Țara lui Iisus și a Maicii Domnului.

De asemenea, cartea va rămâne o parte din biografia binecuvântată a fiecăruia dintre cei ce sunt într-un fel personaje ale acestei cărți și rămâne una din cele mai de preț moșteniri lăsate de fiecare pelerin menționat.

Îi mulțumesc prof. Luminița Cornea pentru faptul că a menționat în această carte și modestele urme de spiritualitate românească pe care le-am lăsat și eu la Ierusalim.

Am scris aceste rânduri ca semn de mulțumire pentru dorința fierbinte a autoarei și a celorlalți pelerini, care și-au dorit atât de mult să ajungă în Țara Iubirii Care Se Jertfește.

Dacă în această Țară ați văzut doar urmele lui Hristos, Vă doresc ca într-o binecuvântată zi să ajungeți în Țara de Sus unde să vă întâlniți și cu Cel pe Care L-ați căutat pe Muntele Golgota.

†Ioan al Banatului

Minunată este ideea de a păși în Țara Sfântă!

Sufletul mi-e plin de multiple emoții și sentimente. Ce bogată sunt! Slavă Ție, Doamne! Privesc prin geamul avionului. E noapte. De data aceasta nu ne înconjoară norii ca la plecarea noastră în Țara Sfântă. Am aceeași impresie de staționare a avionului. Văd jos - la câți km oare? - prin întuneric, oaze de lumină, desigur mici localități din Podișul Anatoliei. Curios ce forme geometrice diferite au! În funcție de felul cum este luminată localitatea.

Gândurile mi se întorc mereu spre trăirile din zilele trecute. Văd în închipuirea minții Sfântul Mormânt, Biserica Nașterii Domnului, Biserica Mormântului Maicii Domnului, Iordanul, Mănăstirea Sf. Gherasim, Pustiul Iordaniei, Ierihonul, Mănăstirea Sf. Sava, Hozeva, Mănăstirea Sf. Teodosie, Muntele Carantania, Marea Moartă, Marea Galileii, Tiberiada, Nazaretul, Cana Galileii ... Cum să nu fie mulțumit sufletul meu de atâtea bogății pe care le cuprinde?!

Simt cum avionul a atins pământul. Am ajuns la Otopeni. Pe scaunul din spatele meu, în avion, a stat părintele Dinu Pompiliu, minunatul și vrednicul nostru ghid la **Locurile Sfinte**. Ne ridicăm să coborâm. Mă întorc, îl privesc pe părintele Dinu și-l întreb dacă pot să folosesc informațiile, pe care ni le-a transmis în timpul pelerinajului, într-un text ce va cuprinde impresiile mele. Cu fața-i zâmbitoare și ochii-i mângâietori, îmi dă binecuvântarea.

În aeroport, după ce ne-am ridicat bagajele, ne-am bucurat când la noi, grupul din Covasna, a venit părintele Dinu pentru a-și lua rămas bun. Ajungând în dreptul meu, mi-a spus că așteaptă „volumul”. „Poate n-o fi chiar un ... volum, Părinte”, i-am răspuns eu.

Am ajuns în Țara Bibliei (vineri 17 ianuarie 2014)

Într-o dimineață de ianuarie, foarte devreme, în holul aeroportului Otopeni, ne-am întâlnit pelerinii râvnitori de locuri sfinte, care timp de șapte zile am pășit pe urmele Mântuitorului, în Țara Sfântă. Grupul nostru de douăsprezece persoane, din Covasna, este format din Marinela Brezeanu-Ujvarosi, Maria Bota, Iuliana Ciangă, Luminița Cornea, Veronica Fabian, Rădița Palela, Ion Răduță, Olga Șanta, Mariana și Mircea Ștefan, Ștefania Ursică, Marcel Zamora. Am plecat cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan Selejan, arhiepiscopul nostru din Covasna și Harghita, cunoscut și sub titulatura de Ierarhul Munților. Ne-am integrat într-un grup mai mare. În total, 48 de pelerini conduși de părintele Dinu Pompiliu, ajutat de părintele Mircea Enache.

Călătoria cu avionul - compania israeliană El Al, însemnând „zborul lui Dumnezeu” - s-a desfășurat în liniște și pace. Stăteam la geam, un privilegiu pentru a vedea imagini panoramice, însă am privit norii peste care zburam, imagini de zăpadă răvășită parcă de copii, în joaca lor. Soarele, desigur, mult mai puternic la înălțime. Îi simțeam căldura binefăcătoare în urechea dreaptă ce-o aveam lipită de geam. Deodată, schimbare de imagine: sub noi, Marea Mediterană. Albastru curat, cerul tot albastru. Zburăm între culorile luminii. Iar nori, trecem pe deasupra lor. De data aceasta imaginea era de pădure cu multă promoroacă.

Aeroportul Ben-Gurion din Tel-Aviv. Soare. Palmieri. Formalitățile de intrare în Israel se desfășoară repede. Normal, așa spune. Autocarul - firma Asia Tour - ne așteaptă în parcare de lângă aeroport. Întregul grup îl urmează pe părintele Dinu. Ne ocupăm locurile în autocar conform listei din plicul primit de

la Basilica Travel. În Otopeni, reprezentantul Agenției de Turism Basilica Travel ne înmânase un plic format A5 cu pliante, două volumașe, programul pelerinajului pe zile, câte un ecuson cu numele nostru și câte o eșarfă galbenă, încât, peste tot în Țara Sfântă, românii se recunoșteau de departe după eșarfa galbenă, pe care o purtau vizibil asupra lor.

Ultimul a urcat în autocar părintele Dinu. Începem cu rugăciunea de binecuvântare a pelerinajului nostru. Călătorim în locul în care Dumnezeu a trimis pe Fiul Său ca să ne strămute pe noi în Împărăția Fiului iubirii Sale.

Întrebarea firească pe care ne-o putem pune este: de ce am venit? Am venit în Țara Sfântă pe urmele Mântuitorului, pe urmele Maicii Domnului, pe urmele Sfinților. Dumnezeu ne-a învrednicit să ajungem la locurile pe care El însuși Le-a sfințit.

Autocarul a pornit spre Ierusalim, iar părintele Dinu își ia foarte în serios rolul de ghid. Începe prin a ne spune cât de importante au fost locurile peste care am trecut cu avionul. Noi eram sus, la zece mii de metri, temperatură de -55 de grade, presiunea ne făcea probleme unora, iar jos, un spectacol extraordinar. Am trecut cu avionul pe deasupra Constanței, a Burgasului, pe deasupra Podișului Anatoliei, apoi peste strâmtoarea Bosfor-Dardanele, unde a fost cetatea lui Constantin cel Mare, locul din Asia Mică unde s-au ținut cele șapte sinoade ecumenice, pământ binecuvântat și sfințit de marii Părinți ai Bisericii, de mulți creștini pe care calendarul nu i-a încăput. Dacă ar fi să trecem în calendar numele tuturor sfinților martiri, numai în timpul persecuțiilor creștinilor, ar fi peste unsprezece milioane de sfinți. Apoi insula Cipru cu Sfântul Spiridon al Trimitundeii.

Cine s-a uitat cu multă atenție de sus, pe marginea mării, a putut să deslușească ruinele celor șapte biserici ale apocalipsei, locul pe unde au predicat marii sfinți ai Bisericii, apoi Capadocia, apoi patria Sfântului Grigore de Nisa, Grigore de Nazia și Vasile cel Mare, de unde se trăgea și primul episcop de

Tomis, cu care Vasile cel Mare a avut o corespondență din care aflăm de „viața frumoasă” de la Tomis. Părintele Dinu se referă la o remarcă a Patriarhului nostru care spunea că dacă Sfântul Apostol Pavel se ducea prin cetăți și vorbea, Sfântul Apostol Andrei, 20 de ani, a stat pe teritoriul Daciei, dar mergea, ca și aluatul făcut din făină, din casă în casă și-i convertea, de aceea creștinismul nostru are o caracteristică extraordinară ceea ce nu găsim la alte popoare. După ce am lăsat Anatolia, am coborât pe dealurile molcome, la Ben Gurion.

Noi, pelerinii, după ce ne-am instalat confortabil în autocar, am încercat să asimilăm întru totul peisajul Israelului, în timp ce ne îndreptam spre Ierusalim, iar ghidul nostru, bine documentat, ne oferea informații despre Israel.

Statul Israel este o republică parlamentară localizată în Orientul Mijlociu, de-a lungul malului de est al Mării Mediterane. Se învecinează cu Libanul în nord, cu Siria în nord-est, cu Iordania și Cisiordania în est, cu Egipt și Fișia Gaza la sud-vest. Suprafața Israelului este relativ mică. Capitala este orașul Ierusalim. Israelul este definit ca stat evreiesc și democratic. Este singurul stat din lume unde evreii sunt majoritari. În urma adoptării planului de împărțire a Palestinei din anul 1947 al ONU, pe data de 14 mai 1948, odată cu expirarea mandatului britanic pentru Palestina, David Bengurion, președintele Organizației Sioniste și a Agenției Evreiești pentru Palestina, a proclamat independența statului Israel în cadrul liniilor de împărțire teritorială cuprinsă în decizia ONU. Liga Arabă și organizațiile palestinieni au respins atât decizia ONU de împărțire cât și proclamarea unilaterală a independenței statului Israel. Șase state arabe au declanșat un război arabo-israelian care avea ca scop distrugerea Israelului și aruncarea evreilor în mare.

Ca urmare a rezultatelor războiului arabo-israelian din 1948-1949, teritoriul care ar fi trebuit, după hotărârea nouă neacceptată de partea arabă, să revină unui stat arab palestinian,

a fost, în cele din urmă, împărțit între Israel și două state arabe beligerante, Transiordania și Egiptul.

În urma armistițiului încheiat după războiul de șase zile, în iulie 1967, porțiuni din teritoriul ocupat în acest conflict de Israel (Ierusalimul de Est, inclusiv orașul vechi, Cisiordania, Palestina, Peninsula Sinai, Fâșia Gaza și Înălțimile Golan) au intrat sub controlul Israelului. Peninsula Sinai a fost retrocedată Egiptului în urma unui tratat de pace. Celelalte granițe încă nu au fost definite. Multe state consideră linia de încetare a focului din 1949, așa numita linie verde, ca o graniță temporară a Israelului, iar teritoriile ocupate de Israel în cursul războiului din 1967, ca teritorii ocupate.

Populația din Israel, conform Biroului Central de Statistică Israelian, care include toți cetățenii, arată că în iulie 2011, erau cam 7.752 000 de oameni, din care 5.800.000 erau evrei. Cetățenii arabi, al doilea grup etnic ca mărime, include atât musulmani, cât și creștini. Alte minorități sunt druzii. La sfârșitul anului 2005, 23% din populația arabă din Ierusalimul de Est au căpătat statut de rezidență permanentă și 5% au avut cetățenie israeliană. În Înălțimile Golan, druzii au dreptul să aleagă între cetățenia israeliană și cea siriană.

Israelul este o țară dezvoltată, cu democrație reprezentativă, cu un sistem parlamentar și vot universal. Aflăm informații bogate despre **geografia Țării Sfinte**.

Țara care se întinde de la Marea Mediterană până la Râul Jordan și Marea Moartă se numea Palestina în perioada greco-romană, denumire care derivă de la filistenii, populație ce ocupa o parte din litoralul Mării Mediterane. Din timpurile biblice, această țară din partea Orientului Apropiat se numea Pământul Canaanului, iar mai târziu Pământul lui Israel sau, mai pe scurt, Israel sau Eres, adică Țara. Situată între Asia și Africa, Palestina este un fel de punte de legătură între două mari civilizații ale Orientului Antic: cea a Egiptului și cea a Mesopotamiei (Babilonia și Asiria).

Țara fiilor lui Israel și-a adus o contribuție substanțială la făurirea civilizațiilor Orientului Apropiat. Pământul Țării Sfinte cuprinde o arie relativ restrânsă, el constituind un coridor destul de strâmt între deșertul Siro-Arabic și mare. La sud se află Deșertul Sinai care ajunge până aproape de mare. Acesta nu putea fi străbătut odinioară decât de caravane. Deșertul Sinai este continuat de deșertul Siro-Arabic la răsărit care, în timpurile biclice, ca și astăzi, face imposibil drumul de la Ierusalim la Babilon, obligând călătorul la un lung ocol prin nord.

Așezată într-un loc destul de strategic, Țara Evreilor a fost adesea călcată în picioare de armatele puterilor din imediata vecinătate sau mai îndepărtate. Astfel, aproape toate armatele din Asia Mică - este vorba de vechiul imperiu hitit, cele din Siria de Nord, Imperiul Elba sau din Mesopotamia, Asiria, Babilonia și Persia - trebuia să treacă fie prin Fenicia, fie prin Damasc, respectiv pe la vest sau est de Munții Liban, ca apoi să treacă prin Palestina. La fel procedau și armatele egiptene. Acestea, pentru a-și apăra frontierele de nord, își creau puternice avanposturi în Palestina și chiar și în Fenicia.

Așadar, țara pe care Dumnezeu a promis-o lui Avraam și urmașilor săi a devenit în nenumărate rânduri un adevărat câmp de luptă între marile puteri ale antichității.

Dacă unii văd în aceasta un semn al providenței, un loc ales de Dumnezeu pentru a fi descoperit oamenilor și de a împlini planul său de mântuire a lumii, pentru că aici era punctul de întâlnire al marilor civilizații ale Orientului, alții, în special profeții *Vechiului Testament*, văd în aceasta fie o pedeapsă divină pentru desele încălcări ale Legii, fie o punere la încercare din partea lui Dumnezeu. Relevant este totuși că aici s-au întâlnit și alte civilizații decât cele orientale. Astfel, ultimele două mari imperii, macedonean și grec, iar mai târziu cel roman au sosit din Occident. Pare într-adevăr destul de logică afirmația că a fost în planul lui Dumnezeu ca, la timpul hotărât, cuvântul Său să fie cunoscut oamenilor în mod simultan. Aici se întâlneau popoare din Asia, Africa și Europa.

Uneori, părintele Dinu ne atenționează să ne uităm într-o anumită parte să vedem ceva demn de luat aminte. Un astfel de exemplu a fost să ne uităm „în dreapta”, ca să vedem cum trăiesc beduinii în corturi. Interesant!

Explicațiile sunt continuate. Canaanul este cea mai veche denumire a țării pe care Dumnezeu a ales-o pentru poporul Său. *Leviticul* și *Judecătorii* și *Cartea lui Iosua* amintesc aceasta. Originea acestui nume este destul de obscură. Se consideră, pe de o parte, că denumirea sa ar fi venit de la „Am”, strămoșul vechilor locuitori ai acestei regiuni, iar pe de altă parte că termenul „Canaan” ar însemna „Țara de jos” în comparație cu „Aramul”= Siria, care, fiind situată mai sus, se numea „Țara de sus”. De aici și termenul de canaan care îl desemnează pe locuitorul Canaanului și cananit.

În ceea ce privește configurația generală a Țării Sfinte, aceasta se reduce la trei zone longitudinale și anume: Coasta Mării Mediterane, centrul Țării, o zonă predominant muntoasă, și Valea Iordanului.

Noi ne aflăm în Munții Iudeii. Munții Țării Sfinte, ai țărilor fiilor lui Israel, sunt o continuare a Munților Liban și Antiliban, despărțiți de o vale adâncă, Elpica sau Celsiria. Spre vest, acest lanț muntos se împarte în trei: Munții Galileii, Munții Samariei și Munții Iudeii. Munții Samariei sunt mai sus, mergând spre Nazaret. Munții Galileei o să-i vedem când vom merge la ... *Predica de pe Munte*.

Cei mai înalți sunt Hefraldin - 1198 m, Taborul - 862 m, situat la nord-est de Câmpia Israelului; Hermonul - 515 m; Ghilbora - 523 m, unde a murit Saul; urmează hotarul de est al șesului Israel - pe acest munte s-au confruntat armatele israeliților cu cele ale filistienilor, cum găsim în *Cartea lui Samuel*.

Spre nord-vest, se întinde Muntele Carmel, care forma odinioară hotarul dintre seminițele nordice. Carmel, în limba ebraică, înseamnă „grădină”, „livadă”, ceea ce sugerează

fertilitatea zonei, căci muntele este adăpat de izvoare limpezi. În secolul XI î.H. pe acest munte a trăit Sfântul Ilie.

În apropierea Ierihonului, se află Muntele Carantania, unde, după tradiția creștină, S-a retras Domnul și a postit patruzeci de zile.

Spre sud, la Betleem, munții lui Iuda, abia ating înălțimi de 700 m, excepție făcând doar Masivul Febron, care depășește 900 m, unde se află mormintele patriarhilor.

În partea de răsărit a Iordanului se continuă lanțul Munților Antiliban, cu vârful cel mai înalt, Hermonul, mereu acoperit de zăpadă. La sud de Hermon, în Transiordania, se desfășoară un alt lanț muntos numit Basan. Unele texte poetice numesc acest munte „*Muntele lui Dumnezeu*”, ca și Carmelul, probabil pentru fertilitatea sa. Basanul propriu-zis este situat la nord de râul Iarmuc și lângă Lacul Ghenizaret. Beneficiind de ploi abundente, Munții Basanului au avut dintotdeauna cele mai bune pășuni, fiind pentru israeliți închipuirea abundenței, de aceea profeții și-au exprimat adesea dorința israeliților de a reveni să pască turmele pe Munții Basanului.

Toată pustietatea, depresiunea aceasta, face parte din Pustia Iordanului. În stânga, Ierihonul, cel mai vechi oraș din lume, în spatele nostru, Munții Iudeii, aici este locul unde s-a nevoit Maria Egipteanca. În aceste locuri s-au nevoit marii părinți ai Pustiei.

Privim din autocar culturi întregi irigate prin sisteme ingenioase de o adevărată rețea de conducte. Recoltele alimentează piața europeană.

Suntem în **Țara Bibliei**. Părintele Dinu continuă să vorbească la microfon, dezvăluindu-ne informații poate de unii cunoscute, dar, sigur, de cei mai mulți dintre noi știute vag, superficial. Ne spune Părintele că îi este cunoscut fiecărui om că Israelul este Țara Bibliei. „*Aici unde - Duhul Sfânt a inspirat pe scriitorii biblici și au lăsat această carte de o frumusețe rară care le cuprinde și le depășește pe toate. Aici au trăit patriarhii*

Vechiului Testament. Aici, după trup, s-a născut Mântuitorul din Sfânta Fecioară Maria. Aici s-au împlinit toate prorociile pe care Dumnezeu le-a făcut în decursul istoriei, prorocii făcute de marii profeți Isaia, Ieremia, Ezechiel și Daniel, dar și de profeții mici Osea, Ioil, Amos, Obadia, Iona, Miheia, Naum, Avacum, Sofonie, Agheu, Zaharia și Maleahi. Și ca să vedeți cât de important era pentru ei, nici când erau robi și nici când erau liberi n-au ascultat de profeți. Ba, mai mult, între ei s-au iscat și profeți mincinoși. Iar la Sfântul Ioan Gură de Aur, citeam că și când erau liberi au aruncat cărțile profeților și le-au dat foc, dar când erau robiți? Îmi aduc aminte de robia babiloniană, în sălcii, ... în mijlocul lor aruncaseră alămurile, flautul, toate instrumentele cu care cântau ei la Templu. Ședeau acolo, la râul Babilonului și-au plâns, așa cum spune Scriptura și-și aduceau aminte de cetatea aceasta sfântă a Ierusalimului”.

Suntem nerăbdători să vedem Ierusalimul.

În Țara Sfântă au trăit și marii părinți ai Bisericii, marii sfinți pe care Dumnezeu i-a chemat și i-a pus cu rost în viața Bisericii și a omenirii. Ei au fost aluatul care a dospit toată frământătura, cum ne spune părintele Dinu. Țara aceasta este importantă și rezistă pentru că Dumnezeu a sfințit-o atunci când a călătorit aici, când S-a răstignit pentru noi, când a înviat, când S-a înălțat la ceruri și când a trimis Duhul Sfânt ca să întemeieze Biserica, prin care Biserica/ - lucrează mântuirea lumii, până la sfârșitul veacurilor.

Noi mergem spre Ierusalim, dar destinația finală pentru prima zi a pelerinajului este Betleemul. Mulți pelerini încep călătoria de la Betleem, că acolo S-a întrupat Domnul. Alții o pornesc din Grădina Ghetsimani și fac Drumul Crucii.

Noi am început pelerinajul de la Ierusalim, cu o privire de ansamblu a Cetății Sfinte, apoi am vizitat cea mai veche biserică din lume și mormântul lui David „*bărbat după inima lui Dumnezeu*”. Către seară ne-am îndreptat spre locul unde aveam asigurată cazarea, în Betleem, aflat pe teritoriile ocupate.